

הדחת אכזריות

במדיונה

(המשך מעמוד 9)

פותר להפגנה, הפתיע עוד יותר כאשר הגיב על פגישתו של משה עמיר, מש תנועתו, בקאהיר עם לביב טרוי, משי קיף אשף באו"ם (ראה במדיונה). אחרי שרובנישטיין נאם על כימה, תחת הסיסמה "לדבר שלום עם אשף עכ" שיו, הגיב על פגישת עמירב ואמר: "עמירב נסע ללא ידיעתי וללא אישור מוסרות תנועת שיוני. אני מוסיף מה נסיעה ומיחזמה".

ויקטור שמיטוב מופ"ם, מיוצרי נוסחת שמיטוביריב, ריבר כלהט על הצורך לדבר עם אשף, אך הגיב לר בריו רמו שממנו ניתן להבין שאפשר לדבר עם אשף רק במסגרת קונפ"ר רצייה עם ירדן.

היה שם גם רן אלמגור, נביאיהועם החדש, שאנס נאום לירי מלארגש. גם ערבי. אך אולי דווקא הפעתו של ח"כ ענר אלזאהב דראושה בהפגנה היתה המפתיעה ביותר, וסימלה יותר מכל את השינוי שחל בתנועת שולום עכשווי.

במשך שנותיקומה טענה התנועה שרבריה מכוונים בעיקר לאזרחיה הרודים של מדינת-ישראל, ולכן נמנעו ראשיה מלהזמין ולשתף בהפגנות ראו שריצבור פלסטינים. לפני שנה שונתה המגמה, כאשר לאחת מהפגנות הזמן לנאום רופא פלסטיני מעזה.

הפעם היה זה חבריהכנסת דראושה, שהשמיע את קולם של אזרחי מדינת ישראל הערביים, והוזכר אל חיק הקונפ"ר, אחרי שעזב את מילפגתהעבר דה והקים מילפגה ערבית.

הפגנה של אנשי התנועה הטרני ספריסטית, מולדת, שהתקיימה בסמוך היתה קטנה, ונראתה פתאום שולית ולאחשובה. הימין הקיצוני, שהתפאר ממד בכוחו לגייס המונים, היה כאותו הערב ועופ.

חק

פגישה בקאהיר

האם עבר משה עמירב על החוק? הפקודה למינוע טרוי, כפי שתוקף נה לפני שנתיים, אוסרת כל מגע בין אזרחי ישראל ובין איש הממלא תפקיד כאירגון טרוי. אשף מוגדר כחוק הישראלי כאירגון טרוי. תיקון זה מחבר יחד שני אכסורדים חוקיים. הוא הופך לעבירה כל מיפגש, בלי קשר לכוונת הנפגשים ולמטרת הפגישה. והוא מתבסס על הגדרת אשף כאירגון טרוי, גם אחרי שאר צוותהברית כבר הכירה בעובדה שאשף רוחה את הטרור. רוב מדינות הער לם מכירות כיום באשף כבנציגות הלי אומית של העם הפלסטיני, וכך עושה האו"ם.

חוגים חדשים

האו"ם אחראי גם למיפגש, שבגללו נחקר עמירב. עליפי החלטת העצרת הכללית, ער סק האו"ם באופן שיטתי בקידום. הד כויות הבלתי-ניתנות לעירעור של העם הפלסטיני. במסגרת זו מארגן האירגון באופן קבוע מיפגשיהסברה במקומות שונים בעולם. למיפגשים אלה הוזמנו בעבר פערי לירשלום ישראלים, ובניניהם אורי אבי נרדי ועמוס קינן. מצד האו"ם מופיע, בדרך כלל, הנציג הקבוע של אשף במוסד זה, הירושלמי לביב טרוי, דיפלומט משופשף, נעים-הליכות, ש הוא פופולרי מאוד בקרב נציגי המדינות באו"ם.

השנה רצה האו"ם לשתף במיפגשים חוגים חדשים של ישראלים, שלא היו בעבר פעילים בשיפוח השלום הישראלי-פלסטיני. הם חיפשו במפורש "איש מן הימין". כששאלו אנשיהאו"ם את אנה פוני גר, עיתונאית המייצגת כליתיקשורת גרמניים בישראל, שתייה אזרחיה היא או"ם במסע בעולם הערבי, היא הציעה את משה עמירב. כך הוזמן עמירב, מי שהיה בעבר חבר מרכז-הטרור, לקאהיר. שם השתתף במיפגש בינלאומי מטעם האו"ם, לצידו של טרוי.

הדחתו בשעה שישב, חגיגית, על הי בימה). הוא אמר לי שבגלל אילוצים, ובגלל אני יודעת...

שאלתי אותו: "תגיד לי, מה הסיבה? הוא לא פירט שום סיבה. רק חזר ואמר שבגלל אילוצים ובגלל... את יודעת מה הוא העז להציע ליי סגן-שר? אמרתי לו: "איך אתה מציע לי דבר כזה?"

מה, אני אהיה סגנית-שר של יעקב צור (שרהבריאות החדשה)? אני צריכה לרדת כיתה? שלא תחשבי שאני לא יודעת שעוזי (ברעם) בחש בזה. אמרתי לעוזי: "רע לך שאראה בכל שינוי הדחה".

הצעתי שנלך למרכז, ושהמרכז יכריע מי יהיו שריו. מעניין, שימעון הצדי בישיבתהמרכז: "אני רוצה אנשים שיעברו".

מה, אני לא עבדת? אם זה מחירה של הנאמנות שלי לשימעון והליבה עימו במשך שנים — אז אני מקודה שיהיה מי שימיק לקחים!

מילא, אילו הרעיון היה להחליף כמה שרים בשרים צעירים יותר, כמו שקרה בליכוד, הייתי מבינה. כך יצא שהחליפו רק אותי.

לא, אין לי כל מושג למה. אני לא יודעת. מה שכואב לי יותר מכל זה הצורה שבה זה נעשה. הוא (פרס) יכול היה להודיע לי כמה ימים לפניכן. אולי הייתי מודיעה בעצמי שאני מוותרת. אבל לא ככה: זהו דבר אכזרי. זה משבר מדי אור קשה עבורי.

ארבליראלמוזילינו עם פרס בשעת המינוי. עוזי ברעם בחש בזה...

ונדחה. בסוף הוא קיבל אותי ביום הרביעי בערב, רק אז.

מה נאמר בשיחה? כלום, כלום, כלום! הוא לא אמר לי כלום: "אני עדיין שוקל... אין עדיין סיכומים... אבל שמעתי אותך..."

הגעתי אפילו למקורבים של שימי עוז. שאלתי אותם, רציתי לדעת. כולם הרגיעו אותי שאין לי מה לדאוג, אלה הם סתם פירוטומים. כשהודיעו לי בשיבתהמרכז, "שימעון קורא לך" — הבנתי. עליתי אל מאחורי הבימה.

מרוע עליתי אם הבנתי? אלמלא הייתי עולה, הייתי מוצאת עצמי במצב שיתל אברהם שרירי (ולשרירי נודע על

ארבלי, כנה כתמיד, לא ניסתה להסתיר עד כמה היא פצועה. כך אמרה:

זה יותר מזה שהוא (פרס) לא סיפר לי בזמן... הוא השאיר זאת ממש עד לסוף. שמעתי שמועות עוד קודם-לכן. היו פירוטומים שעומדים להחליף את יצחק נבון, חיים ברלב ואותי. פגשתי את נבון בכנסת. ניגשתי אליו ושאלתי: "מותר לדבר איתך רגע? שימעון קרא לך מאז הפירוטומים? אמר משה?"

נבון ענה לי: "לא, לא, לא". גם אחריים אמרו לי שהם לא נקראו לשימעון. אני רוקא ביקשתי שיחה עם שימי עוז. רציתי לדעת. זה נדחה ונדחה

מדוע היטעה שמיר את שריר?

שרירי ופרס על הבימה ברגע ההדחה. זה לא בגלל הכנב מוקי...

נשארה תמיחה: מדוע בחר שמיר לבשר לשריר את הבר שורה המרה בדרך זאת?

בכית-שריר, הטובל בפרחים ובמיכריקים מאז ההדחה, סבורים שאלמנט הפתעה נועד, אולי, למנוע משריר להיערך נגד הגזירה, להתמודד, להדק עיק גייסותיו מכין שריריהלי ברלים.

שאלתי את שריר לפרש התעלומה המורה ביום השני כלילה. שרירי הביע סימפטיה עמוקה לשרתהבריאות לשעבר, שרשונה ארבליראלמוזילינו, שמי ניה הולבנו לא רק ברבים, כי אם גם לעיני הצלמים, ליד השירותים: "אני גם מחבב אותה. יש לי יחס מיוחד אליה!". אחריכ אמר: "גזרתי על עצמי שתיקה. פנו אולי עיתונאים רבים בימים האחרונים. אני פגוע ולא נוה לי לדבר. מתרוצצות בי מחשבות רבות ויבוא יום..."

הביא אותו. מה שבטוח בטוח! מישפת שריר, שמעולם לא היתה עיתונאים רבים פנו אל הווג, בפרט אל ריבקה הרומינגטית, ובקישו לשוחח עימם אחרי ההפתעה הצורבת.

ריבקה שריר סיפרה בשיחות פרותיות שהיא מעריפה לבחון את מה שקרה. בפרספקטיבה של זמן. גם ריבקה וגם אברהם שריר אינם מסתירים את הפגיעה העמוקה, בעיקר מה צורה שבה הורח מי שהיה ראבל-שר.

אין הם מסכימים עם מי שניטענים שההדחה היתה פועל יוצא של הפירוטומים האחרונים במה שכונה "פרשת מוקי". הרושם במישפת שריר הוא שפעלו בעת האחרונה יותר מדי נפשות, והיתה הצטברות של אירועים. מובן מאליו שחגיגתמוקי לא הועילה לקידום האינטרסים של שריר.

ליס: "אין לך מה לדאוג! הכול בסדר!"

שרירי, כמובן מאליו, נרגע. הרי שמע במראונו מראשהממשלה, הי איש המחליט על הוות שרי הממשלה הבאה, שאין לו כל סיבה לדאוג. הוא שם פעמיו לעבר איצטרודיהספורט. ריבקה, אשתו, הנוהגת להתללות אליו — נהג שיצר התברחויות רבות סביב הווג, ושכיוון אליה, פעמים רבות, את הורקרים ולאורדווקא לטרבה — נמנעה הפעם מלהתללות אליו. היא לא חשה בטוב, ואחרי מילותיו של שמיר לא היתה לה כל סיבה לדאוג. רפנה, בתם, לעומת זאת, התלוותה אל אביה.

מעניין: על אף הפירוטומים, שלסיהם ידע את על מינויו כשר — כלומר שדודו לו מבעוד מועד על כך שיהחליף את שריר — לא הביא עימו את בנו, שלה, ליראליוה. רק אחרי שהוכרז רישמית כשר,

שמונה ארבליראלמוזילינו:

לרדת כיתה

ראו לה. שושנתהבריאות, צילמו אותה במישחקיכדוגל עם טובע של הפועל (תל-אביב) על האש, ועם נתן (אלמוזילינו, בעלה) מצד ימין; בחף תל-ברוך מסכדה לוד נתן את פרייקס הלבאי. מתנשקת עם כל הגברים בממשלה. מאז שמונתה שושנה ארבליראלמוזילינו כשרה, אחרי התפטרות של מוסה גור ממישרד-הבריאות, היא הפכה נידבך חשוב בחיי הפלקור בארץ.

השנוע נודע לה, בשניות האחרונות של הדקה ה-90, שתמה תקופה זו. אחרי פירוטומים ושמועות שונות שהסילו ספק במינוייה המחדש, אחרי שמליצי יושר רצו בשמה אל שימעון פרס ואל העיתונות, והחליט פרס לבשר לה את הבשורה המרה, דקת מעטות לפני שהכריז על רשימת שריהמעוד. ארבליר — אשה חמה, חביבה, בעלת גישה ישירה, נאיבית-משוה — נפגעה בצדק מהצורה ומהעיתוי שבה נתבשרה על עתידה. ביוםהשבת לפנות-ערב סיפרה כי צד היא מרגישה.

פוליטיקה, "יאמר כל פוליטיקאי שלא צלחה לו דרכו, או לפחות קטע ממנה, זה פעם למטה, פעם למעלה".

אברהם (אברשה) שריר, שרהת-יידותהמישפטים עד לפני שבוע, נסק בדרכו למטה ממרומי הבימה באיצטרודיון דאליוה, שעליה הסנו אחר-כבוד בכירי הליכוד.

משווקאה רשימת השרים מטעם הליכוד בממשלה הבאה, עטו פני המר עמירב ארשת תגיגית.

לפתע הסתיימה הרשימה, החיוך קפא על פניו של שריר — שמו לא נכלל ברשימה.

גודל ההפתעה הסתלקותו של שריר מהמקום דווחו בחדרה, אפילו בשימחה-לאיר. העיקרון שהינחה את הלעג בדיווחים הוכיח את גליהצחוק בעת הקרנת סירטי המצלמההנסתרת: כמה מצחיק מול שזה לא קרה ליד.

את האמת מאחורי הדחתו של שריר מהממשלה, יצורה כה מבזה ואכזרית, אין רבים יודעים:

הכר לא בא לשריר כהפתעה מחד לסת. ביום שבו התכנס מרכז הליכוד כיראליוה, כדי לאשר את ההליכה לממשלה רחבה, התחילו להתפשט שמעות הסגיות בדבר אי-הודאת לגבי השר הליברלי השלישי (פרס) ליצוק מרדעי ומשה ניסים) בממשלה. לשמועות רמוז שלמרות מעמדו הרב כירדחת של שריר לבימים ול, עשוי פת לוכות בוולו, בהג ובנשאר ההמבוח.

שריר חש באינחות. ופילפן אל ראשהמסלוליה צחק שמיר 4.15 בדיוק אחריהצגורים. שמי היה בדרם להופעה בחוכ ניתהסולויה ערב חרע. לכן הנהלה כינייהם שיתה שגראפית. משהביע שריר את חששו תיו, המבוססים על שמעות, תתן אותו שמיר באלה המי